Pregaria.cat

Entrada

Tercera espelma. Alegria

Segons expliquem les cròniques el que va passar a aquella ciutat va ser un fet notable, mai vist. Faltaven pocs dies per les festes del "Nen", que segles abans es deien del Nadal, però que poc a poc es van anar convertint en les celebracions dels nens i nenes, vertaders dictadors de la majoria de famílies. Dies de bogeria col·lectiva, de regals il·limitats, de menjar fins a altes hores, molt de soroll, molta gresca, i sobre tot molt de negoci.

Resulta que a la principal discoteca de la vil.la, plena de gom a gom de gent jove i molt jove, va anar canviant el ritme musical. Menys frenètic, més pausat, molt més rítmic i sentimental. El més important, però, eren les lletres. El "cantautor" que havia arribat feia pocs dies, amb la guitarra i un farcell ple de partitures, recitava unes lletres mai escoltades, que arribaven el cor de la gent, i provocaven una vibració nova. Ningú sabia d'on havia vingut. Era modest i simpàtic, cantava amb una naturalitat absoluta. El més greu era que al cap de poc temps els grans magatzems veiem com la gent jove no anava quasi a comprar. Pilots i pilots d'articles, nous, sofisticats i molt interessants, restaven als taulells i no es venien. La situació no era per a tirar-hi coets. La gent gran, els importants i les autoritats estaven amoïnades.

Al final varen contractar un famós detectiu, per tal que investigués que els hi passava als joves, i els no tan joves, i quina mena d'anormalitat els hi injectaven a la gran discoteca. Si fos necessari enviarien la policia, farien escorcolls i parlarien amb els jutges de guàrdia. Era absurd que la gent jove no seguís la tradició de comprar i comprar, regalar i regalar, escurar-se les butxaques fins al darrer euro, per la festa del " NEN".

El detectiu, vestit segons la moda del 2160, va fer totes les observacions, va parlar amb la gent, va anar 7 nits a la discoteca, i es va fer amb algunes lletres del misteriós i simpàtic cantant. Acompanyat per dos "segurates", va anar al despatx de l'alcalde i li va donar l'escrit. Deia així:
"Germans, viviu sempre contents en el Senyor, ho repeteixo, viviu contents. Que tothom us conegui com a gent de bon tracte. El Senyor és a prop. No is inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregària i a la súplica, i presenteu a Déu les vostres peticions en acció de gràcies. Així la pau de Déu que sobrepassa al que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist ".

La resposta del consistori va ser contundent:
Article primer: el misteriós cantautor ha d'abandonar la ciutat en 12 hores, i la gran discoteca resta clausurada fins nou avís.
Article segon: Els joves de la nostra ciutat no han d'estar contents i menys trobar la seva alegria amb unes creences ja superades des de fa molts anys. Han de tornar als grans magatzems i comprar i comprar sense parar, fins que no els quedi res a butxaca. Aquesta és la nostra cultura, la nostra identitat i el nostre futur com a poble.
Article tercer: Les autoritats donarem subvencions i crèdits tous als consumidors, grans centres comercials, botigues i mitjans de comunicació que anuncien la nostra felicitat.

La més important autoritat d'aquella ciutat, però, no estava segura de l'èxit de les seves disposicions i al vespre mentre sopava amb la seva família li va dir a la seva dona:
No sé pas si arribarem a temps. Molt em temo que el cant de l'alegria i el contagi d'aquell nouvingut siguin ja irreversibles per molts dels nostres joves. L'ALEGRIA ens ho tirarà tot per terra.